

1. Bij oma op de mat

‘Hé, waar ga je heen?’

Yambwe doet net of hij niks hoort. Hij duikt snel achter de kookhut.

‘Hé, Yambwe!’ schettert de stem van zijn zus weer.

‘Yambwe!!’

Yambwe houdt zich stil. Zachtjes sluipt hij verder tot hij achter het houten palenhek van de koeienkraal komt.

Nu moet hij niet verder lopen, want dan ziet Taonga hem vast. Hij hurkt neer en gluurt tussen de dikke boomstampalen door. Komt ze eraan?

Nee, gelukkig. Yambwe ziet zijn zus een lege emmer pakken. Ze verdwijnt in de richting van de waterput.

Mooi, als Taonga water gaat halen, is ze voorlopig wel een poosje zoet.

Ze had vast weer een klusje voor hem. Nou, ze doet het maar mooi zelf! Hij heeft zijn karweitjes af en gaat lekker weg.

Wat zal hij eens gaan doen? Vogeltjes schieten? O, maar dan moet hij eerst weer naar huis om zijn katapult te halen ...

Yambwe springt op en rent tussen de koeienkraal en de kookhut door naar de slaaphut. Hij sjoert de deur van bamboestokken open en gaat de schemerige hut in. Hij laat zich op zijn knieën vallen en voelt met zijn hand over de vloer naast zijn rieten slaapmat. Waar ligt dat ding nou? Aha, daar heeft hij hem! Yambwe komt over-eind, stapt vlug de hut uit en sleurt de deur door het zand weer voor de deuropening. Dan rent hij ervandoor.

Yambwe kijkt nog even over zijn schouder. Nee, Taonga is nergens te zien. Gelukkig ...

Even later is Yambwe aan de rand van het dorp. Hij staat hijgend stil. Hier moet hij een mooi plekje zoeken tussen het hoge, dorre gras. En dan maar hopen dat er een vogel vlakbij in een boom wil gaan zitten ...

Hij grabbelt in zijn zak. Huh? Hij had toch nog kleiballetjes? Hij voelt in zijn andere zak ... Niks! Hoe kan dat nou? Hij weet zeker dat hij er nog een paar overhad. Ach ja, natuurlijk ... die heeft mama er vast uitgehaald toen ze zijn broek gisteren ging wassen. Wat nu? Teruggaan en de balletjes opzoeken kan niet. Dan weet hij zeker dat Taonga hem ziet. Zal hij naar oma gaan en bij haar nieuwe kogels maken? Als hij bij haar op de

mat gaat zitten, vertelt ze vast wel weer een verhaal over vroeger. Dat is altijd zo prachtig! Vooral als oma vertelt over opa. Die kon heel goed vogeltjes schieten. Of grondeekhoortjes. Of apen ... Hij zorgde dat oma bijna altijd wel vlees in de pot had. Jammer dat opa niet meer leeft ...

Yambwe stapt stevig door. Het is maar een klein eindje het dorp in en daar staat de hut van oma. Ze zit op de rietmat voor haar hut. 'Muli bwanji, Ambuya', groet Yambwe als hij dichterbij komt.

Oma kijkt hem blij aan. 'Ndili bwino, Yambwe', groet ze terug. 'Wat fijn dat je komt!'

Ze schuift een beetje op naar de rand van de mat. Haar stok, die ze gebruikt bij het lopen, ligt naast haar in het zand.

Yambwe ploft naast oma neer. 'Ambuya, heeft u een beetje water voor mij?'

'Natuurlijk, jongen! Pak je het zelf even? Er zit nog wel genoeg in de grote kleipot in de kookhut.'

Yambwe komt overeind. 'Ik wil graag kleikogels maken.' Oma glimlacht. 'Je bent al net als Asikulu. Doe het water dan maar in dat oude emailen schaalpje. Dat

staat wel ergens in de hoek van de hut. En wil je mij ook wat water brengen? Ik heb zo'n dorst.'

Yambwe gaat de kookhut in en schept een mok water uit de kleipot. Hij houdt de emailen mok voorzichtig met twee handen vast en loopt terug naar de mat. Hij knielt neer voor oma. 'Alstublieft, Ambuya.'

'Dankjewel, Yambwe.' Oma pakt de mok aan en neemt een flinke slok. 'Heerlijk! Het water is nog lekker koel.'

Yambwe loopt weer naar de kookhut en komt al gauw terug met een schaalje water.

'Ik ga eerst even modderklei maken en dan kom ik weer bij u zitten. Vertelt u dan weer over vroeger? En over Asikulu?'

Oma knikt. 'Ja, dat is goed. Wat is het toch jammer dat Asikulu je zelf geen verhalen meer kan vertellen. Hij kon dat nog veel beter dan ik. Ach, hij was zo'n goede man voor mij ...'

Yambwe loopt naar de rand van het erfje en knielt neer. Hij giet wat water uit het schaalje en wacht tot het in het rode zand wegzakt. Dan doet hij het nog een keer. Hij roert eens met zijn vingers door het natte zand. Nog een scheutje water erbij. En nog eens, net zolang

tot het schaaltje leeg is. Hij kneedt de modderige pap met allebei zijn handen tot een mooie dikke klei. Met twee handen schept hij de klei in het lege emaillen schaaltje. Dan staat hij op en loopt terug naar oma.

Nee hè, daar komt net oma's buurvrouw aan. Voordat Yambwe naast oma op de mat kan gaan zitten, laat de buurvrouw zich al op de mat zakken.

Nou ja, dan gaat hij wel op de lemen richel naast de deur van oma's hut zitten. Lekker in de schaduw van het grasdak. Als de buurvrouw nu maar niet zo lang blijft, anders kan hij het wel vergeten om nog een verhaal over opa te horen ...